

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 3T/108/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819010368
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Arpád Koreň
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2019:7819010368.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Arpád Koreň, v trestnej veci obžalovaného T. B. a spol., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18. novembra 2019 v Rožňave,

r o z h o d o l :

1/ Obžalovaný T. B., V.. XX.XX.XXXX L. B., B. P. I. XXX, P., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach,

2/ Obžalovaný E. H., V.. XX.XX.XXXX L. I., B. P. B. XXX, P., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach,

3/ Obžalovaný Q. Y., V.. XX.XX.XXXX L. I., B. P. I. XXX, P., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach,

4/ Obžalovaný Q. Q., V.. XX.XX.XXXX L. I.D., B. P. H. XX, P., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach,

5/ Obžalovaný Q. Q., V.. XX.XX.XXXX L. I.D., B. P. H. XX, P., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach,

6/ Obžalovaný T. H., V.. XX.XX.XXXX L. I., B. P. I. XXX, P., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach,

s ú v i n n í, ž e

všetci obžalovaní

dňa 12.07.2019 v nočných hodinách, okolo 23.00 h v obci Brzotín, okres Rožňava, po predchádzajúcej vzájomnej dohode, aj s inými nestotožnenými osobami, pod vplyvom alkoholu, obžalovaní T. B. a Q. Y. vykopli a telom a rukami vytlačili železnou poistkou zaistenú dvojkrídlou vchodovú bránu na riadne oplotenom pozemku pri rodinnom dome D. P. na R. V. XX, následne všetci obžalovaní aj s ďalšími nestotožnenými osobami vnikli do dvora domu, kde všetci obžalovaní aj ďalšie nestotožnené osoby fyzicky napadli zaťa majiteľky domu - T. T. tak, že ho strkali a udierali rukami, a to aj napriek výslovným verbálnym upozoreniam z strany T. T. a jeho tam prítomnej manželky T. T., aby dvor opustili, pričom následne obžalovaní T. B. a T. H. T. T. prinesenými drevenými palicami opakovane udreli do oblasti hlavy a iných častí tela a obžalovaný E. H. prinesenou betónovou dlažobnou kockou, v hmotnosti 4,19 kg, zo vzdialenosti približne 3 m mu ju hodil do hlavy, na čo poškodený T. T. spadol na zem a všetci

útočníci z miesta činu ušli, pričom T. T. utrpel vpáčenú zlomeninu lebečnej klenby a akútne krvácanie nad tvrdý obal mozgu v spánkovo-temennej oblasti vpravo s pourazovým podpavúčnicovitým krvácaním v čelovo-spánkovej oblasti vpravo s pomliaždením mozgu, zlomeninu lebečnej bázy a pyramídy klinovej kosti vpravo, s dobou liečby a s tým spojenou práceneschopnosťou v trvaní nad 6 týždňov, dve tržnozmliažené rany vlasatej časti hlavy, s dobou liečby do 7 dní

a toho konania sa obžalovaní T. B., E. H., Q. Y. a T. H. dopustili z dôvodov, že poškodeného T. T. považovali za osobu, ktorá údajne mala lákať ženy z rómskeho etnika v Brzotíne na prostitúciu, a obžalovaní Q. Q. a Q. Q. z dôvodov, že tesne pred skutkom ich mal poškodený T. T. ako účastníkov cestnej premávky údajne ohroziť nebezpečnou jazdou svojim osobným motorovým vozidlom,

t e d a

všetci obžalovaní

spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydla iného a neoprávnene tam zotrvali a tento čin spáchali:

- závažnejším spôsobom konania - násilím
- prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu
- najmenej s dvoma osobami
- z osobitného motívu - z pomsty,

a obžalovaní T. B. a T. H. aj

spoločným konaním sa dopustili konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustili v úmysle spôsobiť ublíženie na zdraví inému, k dokonaniu činu však nedošlo a tento čin spáchali z osobitného motívu - z pomsty,

a obžalovaný E. H. aj

inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a tento čin spáchal z osobitného motívu z pomsty,

č í m s p á c h a l i

všetci obžalovaní

v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 35/2019 Z. z. prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1,2 písm. a), b), c), d) citovaného Trestného zákona,

obžalovaní T. B. a T. H.Ž.

aj v súbehu s pokusom prečinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 citovaného Trestného zákona k § 156 ods. 1,2 písm. b) citovaného Trestného zákona, spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 citovaného Trestného zákona

obžalovaný E. H.

aj v súbehu so zločinom ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1,2 písm. c) citovaného Trestného zákona a súd ich

o d s u d z u j e :

1/ Obžalovaného T. B. podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1, § 38 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti uvedené v ustanoveniach § 36 písm. j), l) Trestného zákona a na priťažujúce okolnosti uvedené v ustanoveniach § 37 písm. f), h) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona súd výkon tohto trestu podmienčne odkladá s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť, spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodeným: T. T., T. T. a D. P., na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti ich obydli v priebehu trvania skúšobnej doby.

Podľa § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

2/ Obžalovaného E. H. podľa § 155 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1, § 38 ods. 2,5 Trestného zákona s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 písm. l) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov a 6 (šiestich) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje pre výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

3/ Obžalovaného Q. Y. podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1, § 38 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti uvedené v ustanoveniach § 36 písm. j), l) Trestného zákona a na priťažujúce okolnosti uvedené v ustanoveniach § 37 písm. f), h) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona súd výkon tohto trestu podmienečne odkladá s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť, spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodeným: T. T., T. T. a D. P., na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti ich obydľí v priebehu trvania skúšobnej doby.

Podľa § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

4/ Obžalovaného Q. Q. podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2,3 Trestného zákona s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti uvedené v ustanoveniach § 36 písm. j), l) Trestného zákona a na priťažujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 37 písm. f) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd výkon tohto trestu podmienečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

5/ Obžalovaného Q. Q. podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2,3 Trestného zákona s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti uvedené v ustanoveniach § 36 písm. j), l) Trestného zákona a na priťažujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 37 písm. f) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd výkon tohto trestu podmienečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

6/ Obžalovaného T. H. podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1, § 38 ods. 2,4 Trestného zákona s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 písm. l) Trestného zákona a na priťažujúce okolnosti uvedené v ustanoveniach § 37 písm. f), h), m) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona súd výkon tohto trestu podmienečne odkladá s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť, spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodeným: T. T.N., T. T. a D. P., na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti ich obydľí v priebehu trvania skúšobnej doby.

Podľa § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému E. H. povinnosť uhradiť :

a) spôsobenú škodu poškodenému T. T., V. XX.XX.XXXX, B. P. P., H. XX/X, Y. P. P., R. V. XX, zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou JUDr. R. L. z titulu bolestného vo výške 17.524,90 € a z titulu straty na zárobku vo výške 1082,76 €.

b) vynaložené náklady na zdravotnú starostlivosť Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s., Mamateyova 17, 850 05 Bratislava, IČO: 35937874, zastúpenej Mgr. L. R., na účet vedený v Štátnej pokladnici číslo: SK23818000000221753, VS: 1943112701, KS: 0058, vo výške 4024,87 €.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodeného T. T. zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou JUDr. R. L. so zvyškom nároku na náhradu spôsobenej škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav taký, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Všetci obžalovaní v úvode hlavného pojednávania výslovne prehlásili, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Zároveň v súlade s ustanovením § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku kladne prehlásili, že rozumejú, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa im kladie za vinu, že boli poučení o svojich právach, najmä o práve na obhajobu a bola im daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a mohli sa s ním radiť o spôsobe obhajoby, že rozumejú právnej kvalifikácii skutku, ako konkrétneho trestného činu, že boli oboznámení s trestnou sadzbou, ktorú zákon ustanovuje za prečiny a zločin, ktoré sú im kladené za vinu a že sa dobrovoľne priznali a uznali vinu za spáchaný skutok. Na základe uvedených prehlásení, súd u obžalovaných v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal ich vyhlásenia a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol o tom, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa menovaní priznali k spáchaniu skutku sa nevykoná, a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Vina obžalovaných nepochybne vyplýva z ich výpovedí z prípravného konania, počas ktorej sa k spáchaniu skutku, ktorý im bol kladený za vinu, v podstate v celom rozsahu priznali a jeho spáchanie popísali tak, ako je to vyššie popísané. Svoj čin oľutovali. Zároveň sú usvedčovaní vykonanými dôkazmi, ako sú výpovede poškodených, svedkov, lekárske správy a ďalšie objektívne dôkazy.

Priznanie sa obžalovaných je v súlade aj s obsahom celého ďalšieho spisového materiálu. Na základe týchto dôkazov je možné vyvodiť záver, že všetci obžalovaní bez akéhokoľvek oprávnenia spoločným konaním vnikli do obydlija iného a neoprávnene tam zotrvali. Navyše tento čin spáchali najmenej s dvoma osobami, použili pri ňom násilie, prekonalí prekážku, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu (riadne uzatvorená brána plot) a spáchali tento čin z pomsty v takom rozsahu, ako je to vyššie popísané. Tým naplnili všetky zákonom stanovené znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1,2 písm. a), b), c) d) Trestného zákona. Okrem toho obžalovaní T. B. a T. H. použili pri tomto čine predmety, ktoré boli spôsobilé ublížiť na zdraví poškodenému a týmto sa dopustili útoku voči nemu. Vzhľadom na to, že preukázateľne nespôsobili týmito predmetmi takéto poranenia, ktoré by si vyžiadali liečenie poškodeného v dĺžke prevyšujúcej 7 dní, naplnili svojim konaním menovaní obžalovaní aj zákonného znaky skutkovej podstaty pokusu prečinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 k § 156 ods. 1,2 písm. b) Trestného zákona. Aj oni spáchali tento čin z pomsty. Obžalovaný E. H. poškodenému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, a tohto konania sa dopustil z pomsty. preto súd uznal vinným menovaného aj zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1,2 písm. c) Trestného zákona.

Závažnosť konania obžalovaných je nutné vidieť v tom, že svojim konaním narušili záujmy spoločnosti na ochrane domovej slobody občanov, ako aj ich života a zdravia. Spoločenská závažnosť tohto činu je zvýraznená tým, že obžalovaní živelne, bez akejkoľvek kontroly, oprávnení a dôvodov vzali „spravidlivosť do svojich rúk“ a bez toho, aby im k takémuto konaniu dal poškodený akýkoľvek

preukázateľný dôvod, porušili hrubým spôsobom jeho základné práva. Preto si takéto konanie obžalovaných v rámci generálnej prevencie vyžaduje všeobecné odsúdenie a adekvátne postih.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný T. B. je v mieste trvalého bydliska hodnotený kladne. Nikde nepracuje, avšak v dedine si privyrába príležitostnými prácami ako stavebný robotník. Jeho správanie v obci bolo nekonfliktné, bezproblémové a nebol riešený komisiou verejného poriadku. Doposiaľ súdne trestaný nebol a viedol bezúhonný život.

Obžalovaný E. H. je v mieste trvalého bydliska hodnotený negatívne. Je nezamestnaný a pôsobil v rámci aktívnych prác. Požíva alkohol a má sklony k agresívnejšiemu správaniu. V minulosti sa dopustil poškodzovania obecného majetku. Doposiaľ bol 4-krát súdne trestaný z toho 2-krát pre zločiny (za posledný rozsudkom zo dňa 30.01.2008, kedy bol uznaný vinným zo zločinu podľa § 323 ods. 1 písm. a) ods. 2 písm. a) Trestného zákona, začo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, ktorý vykonal dňa 13.04.2015). Naposledy bol súdne trestaný trestným rozkazom tunajšieho súdu zo dňa 14.12.2012, kedy bol uznaný vinným z prečinu podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a iné a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením pre výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal dňa 22.08.2013.

Obžalovaný Q. Y. je v mieste trvalého bydliska hodnotený kladne, nikde nepracuje, žije s rodičmi a súrodencami a v spoločnosti sa správa slušne. Doposiaľ súdne trestaný nebol a nedopúšťa sa ani priestupkov.

Obžalovaný Q. Q. je v mieste trvalého bydliska hodnotený kladne, priestupkov sa nedopúšťa, nikde nepracuje a patrí medzi bezproblémových občanov obce. Komisiou verejného poriadku prejednávaný nebol. Doposiaľ súdne trestaný nebol.

Obžalovaný Q. Q. je v mieste trvalého bydliska hodnotený všeobecne, býva s rodičmi v spoločnej domácnosti a nikde nepracuje. Doposiaľ súdne trestaný nebol.

Obžalovaný T. H. je v mieste trvalého bydliska hodnotený kladne, správanie v obci má nekonfliktné a nebol prejednávaný ani komisiou verejného poriadku. Vykonyval malé obecné služby. Doposiaľ bol 3-krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 11.04.2012, kedy mu bol pre prečin podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a iné uložený trest povinnej práce v trvaní 300 hodín, ktorý vykonal 04.09.2012.

Súd pri rozhodovaní o výmere a druhu trestu je povinný postupovať v zmysle vyššie citovaných ustanovení Trestného zákona a teda na jednej strane prihliadnuť na závažnosť činu, ktorého sa páchatel dopustil a následok, ako aj na všetky okolnosti prípadu, osobu obžalovaného, jeho doterajší život a možnosť jeho nápravy. Preto v súlade s týmito zásadami súd uložil obžalovaným vyššie uvedené diferencované tresty s prihliadnutím aj na mieru ich zavinenia.

Obžalovaní T. B. a Q. Y., tak ako to vyplýva zo znenia obžaloby, spustili celý priebeh udalostí tým, že vykoplí a vytlačili zaistenú dvojkrídlovú vchodovú bránu, po čom sa všetky zúčastnení premiestnili do dvora rodinného domu poškodených. Túto okolnosť súd zvýraznil v treste, ktorý im bol uložený. Keďže obžalovaný T. B. spáchal aj pokus prečinu ublíženia na zdraví, pretože prinesenou drevenou latou fyzicky napadol poškodeného, súd menovanému, najmä s prihliadnutím na jeho hodnotenia a

doterajšiu bezúhonnosť, uložil trest odňatia slobody v trvaní 36 mesiacov s tým, že jeho výkon bol podmienienečne odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov. Vzhľadom na charakter trestnej činnosti mu bolo zakázané v priebehu skúšobnej doby sa priblížiť k poškodeným a zdržiavať sa v blízkosti ich obydli. Pre posilnenie výchovného účinku uloženého trestu mu bola uložená povinnosť zúčastniť sa na psychoterapii, alebo psychologickom poradenstve v záujme osvojenia si spôsobov riešenia konfliktných a záťažových situácií pod odborným dohľadom bez toho, aby musel porušovať zákon.

Podobne súd postupoval aj u obžalovaného Q. Y., ktorému bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov, ktorého výkon súd taktiež podmienienečne odložil s probačným dohľadom a určil skúšobnú dobu na 30 mesiacov s tým, že mu boli uložené rovnaké povinnosti.

Obžalovaný E. H. sa dopustil najzávažnejšieho činu, kedy bez akejkoľvek príčiny brutálnym spôsobom po neoprávnenom vniknutí na pozemok poškodených hodil dlažobnú kocku o veľkej hmotnosti poškodenému priamo do hlavy, čím mu spôsobom závažné poranenia. Takýto čin si vyžaduje, tak ako je to vyššie uvedené, morálne odsúdenie spoločnosťou a taký postih, ktorý bude mať vplyv aj na širokú verejnosť. Pri zločine ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1,2 písm. c) Trestného zákona môže súd páchatelovi vymerať trest od 5 rokov do 12 rokov.

Podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie ods. 4 nepoužije.

Ako už bolo uvedené, obžalovaný E. H. bol už odsúdený právoplatne za zločin, za ktorý vykonal uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Preto bolo potrebné dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby za tento zločin zvýšiť o polovicu a takto sa zmenila dolná hranica trestnej sadzby na 102 mesiacov, t.j. 8 rokov a 6 mesiacov. S prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, najmä na osobu obžalovaného, ktorý je negatívne hodnotený, pácha úmyselnú trestnú činnosť aj násilnej povahy, súd menovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici takto zvýšenej trestnej sadzby s tým, že tento trest vykoná v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Vzhľadom na dĺžku tohto trestu už súd neuložil obžalovanému prokurátorom navrhovaný ochranný dohľad v trvaní 2 rokov.

U obžalovaných Q. Q. a Q. Q., ktorí v podstate len neoprávnené vnikli na pozemok poškodených, a nanajvýš sa dopustili drobných fyzických napadnutí, súd nezistil také okolnosti, ktoré by odôvodňovali uloženie prísnejšieho trestu, než je to vyššie uvedené. Vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, na ich osoby a ich doterajší život a hodnotenia im boli uložené tresty odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov s tým, že výkon týchto trestov bol podmienienečne odložený na primeranú skúšobnú dobu.

Čo sa týka obžalovaného T. H., aj u neho súd prihliadol na zvýšenú závažnosť jeho konania, ktorý tak isto ako obžalovaný T. B. fyzicky napadol poškodeného prinesenou drevenou latou a z tohto dôvodu bol uznaný vinným aj z pokusu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 k § 156 ods. 1,2 písm. b) Trestného zákona. Táto okolnosť bola zdôraznená tým, že mu súd uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 36 mesiacov, ktorého výkon bol podmienienečne odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov. Na zdôraznenie prevýchovného účinku tohto trestu mu boli uložené tie isté povinnosti, ako vyššie uvedeným spoluobžalovaným.

Splnomocnená zástupkyňa poškodeného si uplatnila riadne a včas nároky na náhradu spôsobenej škody, a to z titulu bolestného podľa vyčíslenia v znaleckom posudku v celkovej výške 17.527,90 €, ďalej náhradu za stratu na zárobku vo výške 756,34 € a za každý ďalší mesačný nárok vo výške 326,42 €, trovy právneho zastúpenia vo výške 1548,03 € a nemajetkovú ujmu v peniazoch vo výške 20.000 €. Súd vzhľadom na objektívne podklady, ktoré mal v čase rozhodovania k dispozícii, uložil obžalovanému E. H., ktorý preukázateľne spôsobil závažné poranenia poškodeného, povinnosť uhradiť poškodenému T.I. T. spôsobenú škodu z titulu bolestného vo výške 17.524,90 € (podľa vyčíslenia v znaleckom posudku), z titulu náhrady za straty na zárobku vo výške 1082,76 € (vrátane mesiaca október 2019) a taktiež z titulu vynaložených nákladov na zdravotnú starostlivosť v prospech Všeobecnej zdravotnej poisťovni a. s. vo výške 4024,87 €.

V prípade uplatneného nároku na nemajetkovú ujmu v peniazoch by bolo potrebné doplniť dokazovanie (napr. znaleckým posudkom, prípadne potvrdením o návštevách psychológa a inými listinnými dôkazmi o objektivizácii následkov trestného činu), čo by však presiahlo rámec a potreby trestného konania. Preto súd v tejto časti rozhodol tak, že poškodeného s týmto nárokom odkázal na civilný proces.

Pokiaľ ide o uplatnený nárok na trovy právneho zastúpenia, podľa § 557 ods. 1 Trestného poriadku, ak bol poškodenému aspoň z časti priznaný nárok na náhradu škody, je odsúdený, ktorému bola povinnosť na náhradu škody uložená povinný nahradiť mu trovy potrebné na účelné uplatnenie jeho nároku v trestnom konaní vrátane trov vzniknutých pribratím splnomocnenca. O povinnosti na náhradu týchto trov však súd podľa § 558 ods. 1 Trestného poriadku rozhodne až po právoplatnosti rozsudku. Preto v tejto časti v tomto štádiu konania nebolo možné o návrhu poškodeného rozhodnúť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rožňava do 15 dní od oznámenia rozsudku v 5 vyhotoveniach. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli § 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.